

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

19 APRIL 1983

WETSONTWERP

tot wijziging van artikel 1 van de wet
van 15 maart 1874 op de uitleveringen

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER GRAFE

Enig artikel

1) Aan het einde van het eerste lid van § 1, na de woorden « op het grondgebied van die Staat is gepleegd », het volgende toevoegen « en op een van de hierna opgesomde feiten betrekking heeft :

1° moord, vergiftiging, oudermoord, kindermoord, doodslag, verkrachting;

2° brandstichting;

3° namaking of vervalsing van openbare geldswaardige papieren of bankbiljetten, van openbare of private effecten, het uitgeven of het in omloop brengen van deze nagemaakte of vervalste geldswaardige papieren, biljetten of effecten, valsheid in geschriften of in telegrammen en gebruik van deze nagemaakte, valselijk opgemaakte of vervalste telegrammen, effecten, biljetten of geldswaardige papieren;

nagemaakte of vervalste bankbiljetten ontvangen of zich aangeschaft te hebben met het doel ze in omloop te brengen;

4° valse munt, hierbij begrepen het namaken en het schenden van de munt, het uitgeven en het in omloop brengen van de nagemaakte of geschonden munt, alsmede het bedrog bij de keuze van de monsters bestemd om het gehalte en het gewicht van de muntstukken te keuren;

nagemaakte of geschonden muntstukken ontvangen of zich aangeschaft te hebben met het doel ze in omloop te brengen;

Zie :

531 (1982-1983) :

— Nr 1 : Wetsontwerp.

— Nrs 2 en 3 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

19 AVRIL 1983

PROJET DE LOI

modifiant l'article 1er de la loi du 15 mars 1874
sur les extraditions

AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. GRAFE

Article unique

1) Au § 1er, in fine du premier alinéa, après les mots « sur le territoire de cet Etat » ajouter ce qui suit « et qu'elle concerne l'un des faits ci-après énumérés :

1° pour assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide, meurtre, viol;

2° pour incendie;

3° pour contrefaçon ou falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés, émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés, faux en écriture ou dans les dépêches télégraphiques et usage de ces dépêches, effets, billets ou titres contrefaits fabriqués ou falsifiés;

pour avoir reçu ou s'être procuré, dans le but de les mettre en circulation, des billets de banque contrefaits ou falsifiés;

4° pour fausse monnaie comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée, ainsi que les fraudes dans le choix des échantillons pour la vérification du titre et du poids des monnaies;

pour avoir reçu ou s'être procuré, dans le but de les mettre en circulation, des pièces de monnaie contrefaites ou altérées;

Voir :

531 (1982-1983) :

— N° 1 : Projet de loi.

— Nos 2 et 3 : Amendements.

aan een munt de schijn van een munt met grotere waarde gegeven te hebben ofwel om munten, waaraan men de schijn van munten met grotere waarde gegeven heeft, in het land te hebben ingevoerd, ze ontvangen of ze zich aangeschaft te hebben met het doel die in omloop te brengen;

5° vals getuigenis en valse verklaringen van deskundigen en tolken;

6° diefstal, oplichting, knevelarij en wegens door openbare ambtenaren gepleegde verduisteringen;

7° bedrieglijke bankbreuk en bedrog bij faillissementen gepleegd;

8° vereniging van boosdoeners;

9° bedreigingen met een aanslag op personen of op eigendommen strafbaar gesteld met de doodstraf, dwangarbeid of opsluiting; aanbod of voorstel om een misdaad te plegen of eraan deel te nemen, en aanvaarding van dusdanig aanbod of voorstel;

aanbod of voorstel om een misdaad te plegen of er aan deel te nemen, en aanvaarding van dusdanig aanbod of voorstel;

10° aanslag op de persoonlijke vrijheid en op de onschendbaarheid van de woning gepleegd door bijzondere personen;

11° ontvoering, verbergings of verduistering van een kind, wegens verwisseling van een kind met een ander of wegens onderschuiving van een kind;

12° het te vondeling leggen of het verlaten van een kind;

13° ontvoering van minderjarigen;

14° slagen of verwondingen opzettelijk toegebracht, met voorbedachte rade, of met hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van een persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking, hetzij de dood zonder het oogmerk om te doden, voor gevolg;

15° namaking of vervalsing van zegels, stempels, keurstempels en merken, gebruik van nagmaakte of vervalste zegels, stempels, keurstempels en merken of gebruik met behandeling van rechten of belangen, van echte zegels, stempels, keurstempels en merken (alsmede het misdrijf omschreven in artikel 25 van de auteurswet);

namaking of vervalsing van de voorwerpen bestemd tot het vervaardigen van munten of bankbiljetten;

hetzij de nagmaakte of vervalste voorwerpen, bedoeld in het vorige lid, hetzij de echte voorwerpen bestemd tot het vervaardigen van de munten of van de bankbiljetten, met een bedrieglijk opzet ontvangen of zich aangeschaft te hebben;

16° vernieling van bouwwerken, stoommachines of telegraaf toestellen; vernieling of beschadiging van graven, monumenten, kunstvoorwerpen, bescheiden of andere papieren, vernieling of beschadiging van eetwaren, koopwaren of andere roerende eigendommen, en verzet tegen de uitvoering van openbare werken;

17° vernieling en verwoesting van veldvruchten, planten, bomen of enten;

18° vernieling van landbouwgereedschappen, het ombrengen of vergiften van hoornvee of andere dieren;

pour avoir donné à une monnaie l'apparence d'une monnaie de valeur supérieure ou, dans le but de les mettre en circulation, avoir introduit dans le pays, avoir reçu ou s'être procuré des monnaies auxquelles on a donné l'apparence de monnaies de valeur supérieure;

5° pour faux témoignage et fausses déclarations d'experts ou d'interprètes;

6° pour vol, escroquerie, concussion, détournements commis par des fonctionnaires publics;

7° pour banqueroute frauduleuse et fraudes commises dans les faillites;

8° pour association de malfaiteurs;

9° pour menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés, punissable de la peine de mort, des travaux forcés ou de la réclusion;

pour offres ou propositions de commettre un crime ou d'y participer ou pour acceptation desdites offres ou propositions;

10° pour attentats à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile, commis par des particuliers;

11° pour enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'enfant;

12° pour exposition ou délaissement d'enfant;

13° pour enlèvement de mineurs;

14° pour coups portés ou blessures faites volontairement, avec préméditation ou ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner;

15° pour contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques, usage de sceaux, timbres, poinçons et marques contrefaits ou falsifiés et usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques (ainsi que pour le délit prévu à l'article 25 de la loi sur le droit d'auteur);

pour contrefaçon ou falsification des objets destinés à la fabrication de monnaies ou de billets de banque;

pour avoir reçu ou s'être procuré, dans une intention frauduleuse, soit les objets contrefaits ou falsifiés visés à l'alinéa précédent, soit les vrais objets destinés à la fabrication des monnaies ou de billets de banque;

16° pour destruction de constructions, machines à vapeur ou appareils télégraphiques, destruction ou dégradation de tombeaux, monuments, objets d'art, documents ou autres papiers, destruction ou détérioration de denrées marchandes ou autres propriétés mobilières et opposition à l'exécution de travaux publics;

17° pour destruction et dévastation de récoltes, plantes, arbres ou greffes;

18° pour destruction d'instruments d'agriculture, destruction ou empoisonnement de bestiaux ou autres animaux;

19° het verlaten door de kapitein, buiten de gevallen door de wet bepaald, van een schip, koopvaardij- of vissersvaartuig;

20° het met misdadig opzet doen stranden, doen verloren gaan of vernieling door de kapitein, de officieren of schepelingen, of nog het met bedrieglijk opzet afwenden, door de kapitein, van een schip, koopvaardij- of vissersvaartuig, het overboord werpen of de vernieling, zonder noodzaak van de lading, geheel of gedeeltelijk, van de levensmiddelen of voorwerpen van boord, het houden van een verkeerde koers, ontlening zonder noodzaak op het casco, de mondvoorraad of de uitrusting van het schip, of inpandgeving of verkoop van de koopwaren of levensmiddelen, of het in rekening brengen van verzonden averijen en uitgaven, verkoop van het schip zonder bijzondere volmacht en buiten het geval van niet zeewaardigheid, en het lossen van de goederen zonder voorafgaand verslag, buiten het geval van onmiddellijk gevaar, diefstal aan boord gepleegd, vervalsing van goederen of levensmiddelen aan boord gehaald door vermenging met nadelige stoffen, aanval of weerstand met geweld en feitelijkeheden ten overstaan van de kapitein door meer dan een derde van de bemanning, weigering te gehoorzamen gepaard gaande met slagen of verwondingen, aan de bevelen door de kapitein of de boordofficiëren, voor het behoud van het schip of van de lading gegeven; samenspanning tegen de veiligheid, de vrijheid of het gezag van de kapitein, het zich meester maken van het schip door bedrog, geweld of bedreigingen jegens de kapitein;

21° heling van de voorwerpen bekomen door middel van een misdaad of wanbedrijf in onderhavige wet voorzien;

22° handel in slaven (art. 1, 2, 3 en 5 van de wet houdende de beteugeling van de misdaden en wanbedrijven inzake slavenhandel);

23° verzet vanwege de kapiteins en schepelingen ten overstaan van de bevelen van de officieren handelende overeenkomstig de bevelen van artikelen 42 en volgende van de Overeenkomst van Saint-Germain-en-Laye van 10 september 1919;

24° inbreuk op de verbodsbepalingen inzake vuurwapens en munitie voorzien in artikelen 8 en 9 van de Overeenkomst van Saint-Germain-en-Laye van 10 september 1919;

25° de bij artikel 2 van de Overeenkomst van Genève van 26 juni 1936 bedoelde onwettige handel in schadelijke verdoovingsmiddelen;

de poging, wanneer ze door de strafwetten strafbaar is gesteld, is begrepen in de hierboven voorkomende omschrijvingen. »

VERANTWOORDING

In het advies van de Raad van State wordt eraan herinnerd dat de uitlevering vroeger als een uitzonderingsmaatregel werd beschouwd, die alleen voor de zwaarste misdrijven gold. Het wet van 1 oktober 1833 beperkte het aantal daarvan tot welgeteld zeven gevallen.

Krachtens de wet van 1874 en zijn opeenvolgende wijzigingen is het aantal gevallen dat voor uitlevering in aanmerking komt, gestegen tot 34. Desondanks blijft het principe gelden dat uitlevering de uitzondering is, en asielerrecht de regel.

Het onderhavige wetsontwerp breekt met die traditie. Voortaan zou uitlevering de regel zijn, behalve voor de geringste feiten die een overtreding vormen, of voor lichte misdrijven waarop een straf van ten hoogste een jaar staat.

Dit zogenaamd progressieve wetsontwerp wil, in navolging van de door ons land niet bekrachtigde Europese Overeenkomst inzake uitlevering van 13 december 1957, « de moderne zienswijze in dit verband » weerspiegelen.

19° pour abandon par le capitaine, hors les cas prévus par la loi, d'un navire ou d'un bâtiment de commerce ou de pêche;

20° pour échouement, perte, destruction par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage, détournement, par le capitaine, d'un navire ou d'un bâtiment de commerce ou de pêche, jet ou destruction sans nécessité de tout ou partie du chargement, des vivres ou des effets du bord, fausse route, emprunt sans nécessité sur le corps, avitaillement ou équipement du navire, ou mise en gage ou vente des marchandises ou victuailles, ou emploi dans les comptes d'avaries ou de dépenses supposées, vente du navire sans pouvoir spécial hors le cas d'innavigabilité, déchargement de marchandises sans rapport préalable, hors le cas de péril imminent, vol commis à bord, altération de vivres ou de marchandises commise à bord par le mélange de substances malfaisantes, attaque ou résistance avec violences et voies de fait envers le capitaine par plus du tiers de l'équipage, refus d'obéir aux ordres du capitaine ou officiers du bord, pour le salut du navire ou de la cargaison, avec coups et blessures; complot contre la sûreté, la liberté ou l'autorité du capitaine, prise du navire par les marins ou passagers, par fraude ou violence envers le capitaine;

21° pour recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente loi;

22° pour trafic d'esclaves (art. 1, 2, 3 et 5 de la loi portant répression des crimes et délits de traite);

23° pour résistance de la part des capitaines et gens de l'équipage aux ordres des officiers agissant en vertu des articles 42 et suivants de la Convention de Saint-Germain-en-Laye, du 10 septembre 1919;

24° pour infraction aux défenses concernant les armes à feu et les munitions prévues par les articles 8 et 9 de la Convention de Saint-Germain-en-Laye, du 10 septembre 1919;

25° pour trafic illicite des drogues nuisibles, prévu par l'article 2 de la Convention de Genève du 26 juin 1936.

Est comprise dans les qualifications précédentes, la tentative, lorsqu'elle est punissable en vertu des lois pénales. »

JUSTIFICATION

Comme le rappelle l'avis du Conseil d'Etat, l'extradition était considérée jadis comme une mesure exceptionnelle, applicable uniquement aux infractions les plus graves que la loi du 1er octobre 1833 limitait strictement à sept cas.

La loi de 1874 et ses amendements successifs ont porté ces cas susceptibles d'extradition à 34. Ils ont cependant maintenu le principe que l'extradition est l'exception et l'asile la règle.

Le projet de loi renverse la tradition; désormais l'extradition serait la règle et n'en seraient exemptés que les faits les plus minimes constitutifs de contraventions ou de petits délits punissables d'une peine maximum de moins d'un an.

Ce projet se veut progressiste et, à l'instar de la Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957, non ratifiée par notre pays, refléter « les conceptions modernes en la matière ».

Helaas kan hier enkel van een voortgang van de repressie sprake zijn, want voor de vervolging blijft geen mogelijkheid op asiel over. Gelukkig betekent het gerecht meer dan louter repressie. De strafvergeving van een beschaafd land heeft voornamelijk tot doel de repressie te beperken en in banen te leiden. Om deze laatste te milderen en te humaniseren is men geleidelijk overgegaan tot het verlenen van genade, van amnestie, tot opschorting of vermindering van de straf, en tot het invoeren van de probatie.

Het maatschappelijk belang schuilt niet noodzakelijk in de onverbiddelijke wraak vanwege een orde die verstoord werd. De meeste beschaafde landen kennen de verjaring waardoor men aan bestraffing ontsnapt wanneer een bepaalde termijn, in verhouding tot de ernst van het misdrijf, verstreken is. Het asielrecht voor vervolgte vreemdelingen was een andere, zeer oude instelling waarop men in onze contreien trots was. De banneling kreeg daardoor een nieuwe kans.

De versterking van de maatschappelijke orde die door een misdrijf wordt aangericht, blijft niet duren, dus hoeft de repressie niet tot in het oneindige te worden voortgezet. Net zo min is die versterking universeel; bijgevolg is ook een wereldwijde repressie niet noodzakelijk.

Uitgezonderd voor zware misdaden of misdrijven met internationale verwickelingen, zoals sommige georganiseerde vormen van trafiek of terrorisme, kan verbanning van de schuldige een vorm van boete zijn en kan alleszins het sociale milieu dat door zijn wandaad werd getroffen, hem aldus vergeten.

Zoals de verjaring is asiel een tot de Oudheid opklimmende, eerbiedwaardige traditie die een beperking vormt voor de repressie, voor de primitieve wet van oog om oog, tand om tand. De afschaffing van het asielrecht, die door het wetsontwerp onder voorwendsel van modernisering en vereenvoudiging wordt voorgesteld, is helemaal geen vooruitgang. Het is een stap achteruit.

Onderhavig amendement kant zich radikaal tegen het opgeven van het eeuwenoude asielrecht en de veralgemening van de uitlevering. Daarentegen wordt uit het ontwerp, maar dan als bijkomende bescherming, alleen de ernst van de straf overgehouden, terwijl ook de opsomming van de feiten die tot uitlevering aanleiding kunnen geven, gehandhaafd wordt.

Als duidelijke reactie tegen de repressieve ontwikkeling en de afschaffing van het traditionele asielrecht, gaat het amendement zelfs nog verder door de gevallen van uitlevering uitsluitend te beperken tot de zware misdaden die in de oorspronkelijke wet van 1833 staan vermeld, terwijl als nieuw toegevoegde strafbare feiten alleen worden gehandhaafd die welke met de internationale criminaliteit kunnen verband houden, met name feiten waarvoor de dader erop kan rekenen dat hij ongestraft zou blijven door het land te verlaten. Bannelingen een nieuwe kans te gunnen is immers één zaak; de transnationale misdadigheid in de hand te werken is een andere zaak.

Te slotte zij aangestipt dat de weigering om een vreemdeling uit te leveren aan een land waarvan de rechtelijke organisatie niet de nodige waarborgen biedt of waar de doodstraf nog wordt uitgevoerd, niet noodzakelijk betekent dat die vreemdeling in ons land niet als ongewenst kan worden beschouwd. Dat heeft niets met deze wet te maken.

* * *

2) In § 2, in fine van het eerste lid, de woorden « van één jaar of van langere duur » vervangen door de woorden « van meer dan vijf jaar ».

3) In het tweede lid van dezelfde § 2, op de derde en op de laatste regel, de woorden « ten minste vier maanden » vervangen door de woorden « meer dan twee jaar ».

VERANTWOORDING

Die tweede beperking van de uitlevering op grond van de opgelopen of uitgesproken straf is niet overbodig wegens de handhaving van sommige feiten waarvan de dader kan worden uitgeleverd en waarvan de ernst onder een zelfde qualificatie toch erg uiteenlopend kan zijn, vooral wanneer het louter om een poging of om medeplichtigheid gaat.

Er is een hemelsbreed verschil tussen een terroristische aanslag, waarvoor uitlevering in het belang van de internationale orde en vrede noodzakelijk is, en, bijvoorbeeld, beschadiging van roerende goederen.

Overigens dient rekening te worden gehouden met het feit dat de straffen dikwijls bij verstek worden uitgesproken, m.a.w. dat ze erg worden verzwaaard om veeleer de afwezigheid van de beschuldigde als wel de materiële ernst van de feiten te bestraffen.

Le progrès n'est ainsi vu, hélas, que sous le seul angle de la répression, ne laissant aucun asile à l'homme poursuivi. La justice, fort heureusement, n'est pas que répression. Dans une société civilisée, les lois pénales ont surtout pour but de limiter, de canaliser la répression. La grâce, l'amnistie, le sursis, la réduction de peine, la probation sont venus graduellement la tempérer, l'humaniser.

L'intérêt de la société n'est pas nécessairement dans la vengeance implacable de l'ordre troublé. La plupart des pays civilisés connaissent la prescription, cette impunité qu'apporte le temps écoulé après un délai proportionnel à la gravité de l'infraction. Une autre institution très ancienne dont nos terres se faisaient une fierté, était l'asile de l'étranger poursuivi. Une nouvelle chance était donnée à l'exilé.

Pas plus que le trouble social causé par l'infraction est éternel et ne réclame une répression à perpétuité, pas davantage est-il universel et n'exige-t-il une répression à travers tout le globe.

Excepté pour les crimes majeurs ou les infractions à caractère international, comme certains trafics ou terrorismes organisés, l'exil du coupable peut être une forme d'expiation et en tous cas le faire oublier du milieu social blessé par son infraction.

Tout comme la prescription, l'asile est une antique et honorable tradition qui marque une limite à la répression, à la loi primitive de « œil pour œil, dent pour dent ». Son abrogation que propose le projet de loi, sous prétexte de modernisation et de simplification, loin d'être un progrès est en réalité une régression.

L'objet du présent amendement est de s'opposer radicalement à l'abandon du principe séculaire d'asile et à la généralisation de l'extradition. Au contraire, il ne retient du projet, mais comme barrière supplémentaire, la gravité de la peine tandis qu'il maintient le système de l'énumération des faits susceptibles de donner lieu à extradition.

Pour bien marquer une réaction contre l'évolution répressive et l'abandon des traditions d'asile, l'amendement va même plus loin réduisant les cas d'extradition aux seuls crimes graves visés par la loi originelle de 1833, ne maintenant parmi ceux ajoutés depuis que les faits de nature à être liés à la délinquance internationale, c'est-à-dire dont l'auteur au moment où il les commettait pouvait miser sur l'impunité que lui assureraient des frontières. Autre chose en effet est de laisser une nouvelle chance à l'exilé, autre chose de faciliter les transnationales du crime.

Notons enfin que le refus de livrer un étranger à un pays dont, par exemple, l'organisation judiciaire ne donne pas de garanties ou qui connaît encore la peine capitale, ne signifie pas nécessairement que cet étranger ne puisse être considéré comme indésirable de séjour dans le Royaume. Il s'agit de législation différente.

* * *

2) Au § 2, in fine du premier alinéa, remplacer les mots « atteint ou dépasse un an » par les mots « dépasse cinq ans ».

3) Au second alinéa du même § 2, à la quatrième ligne et in fine, remplacer les mots « au moins quatre mois » par les mots « plus de deux ans ».

JUSTIFICATION

Cette seconde limitation de l'extradition selon la peine encourue ou prononcée n'est pas inutile compte tenu du maintien de certains faits, susceptibles d'extradition de leurs auteurs, dont la gravité peut être fort diverse sous une même qualification surtout lorsqu'il s'agit de simple tentative, de complicité.

Il y a un monde entre un attentat terroriste qui doit donner lieu à extradition dans l'intérêt de l'ordre et la paix internationales et certaines dégradations de propriétés mobilières, par exemple.

Il convient par ailleurs de tenir compte que les peines prononcées l'auront souvent été par contumace, c'est-à-dire souvent très aggravées pour sanctionner davantage l'absence de l'accusé que la gravité matérielle des faits.

Art. 2 (nieuw)

Een artikel 2 (nieuw) toevoegen, luidend als volgt :

« Art. 2. — Artikel 2 van de wet van 15 maart 1874 wordt opgeheven. »

VERANTWOORDING

Hoewel het wetsontwerp alleen artikel 1 van de wet van 15 maart 1874 wil wijzigen, moeten we — tot onze voldoening — constateren dat het die wet ook op een ander punt wijzigt, aangezien als voorwaarde gesteld wordt dat « het strafbaar feit op het grondgebied van die Staat is gepleegd » waaraan de vreemdeling wordt uitgeleverd.

Artikel 2 van de wet van 15 maart 1874 heeft bijgevolg geen reden van bestaan meer en alleen al voor de klaarheid van deze rechtstekst dient het te worden opgeheven.

Van die opheffing kan dan gebruik worden gemaakt om in de wet van 15 maart 1874 in een nieuw artikel 2 de bepalingen in te voegen van artikel 6 van de wet van 1 oktober 1833 — overigens het enige artikel dat nog van die wet overblijft — en ze aan te vullen overeenkomstig het amendement van de heer Burgeon, dat over een nauw verwante materie handelt.

Art. 2 (nouveau)

Ajouter un article 2 (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 2. — L'article 2 de la loi du 15 mars 1874 est abrogé. »

JUSTIFICATION

Bien que le projet de loi n'entende modifier que le seul article 1er de la loi du 15 mars 1874, il faut constater qu'il modifie, fort heureusement d'ailleurs, cette loi sur un autre point en imposant que « l'infraction ait été commise sur le territoire de (l')État » vers lequel l'étranger est extradé.

L'article 2 de la loi du 15 mars 1874 n'a donc plus de raison d'être et la simple clarté juridique demande qu'il soit abrogé.

Cette abrogation pourrait être mise à profit pour intégrer dans la loi du 15 mars 1874 sous forme d'article 2, les dispositions de l'article 6 de la loi du 1er octobre 1833, seul de cette dernière à ne pas se trouver abrogé, en le complétant conformément à l'amendement de M. Burgeon dont la matière lui est proche.

J.-P. GRAFE